

РОЗПОРЯДНИЦЯ ДОЛІ КНИГ

“Домашнє вогнище”, “вогнище культури”... З давніх-давен повелося, що вогонь повинна підтримувати жінка. Мабуть, тому в бібліотеках працюють переважно жінки, які бережуть таке потрібне людям духовне тепло. Таку почесну і потрібну місію виконує і Леся Шпукал, котра 9 років очолює наукову бібліотеку Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова.

ДОСВІД

Леся Іванівна Шпукал закінчила Андрушківську десятирічку, що у Попільнянському районі на Житомирщині. У 1980-му вступила до Київського державного інституту культури. Трудову кар'єру розпочала 1984-го, у Вінницькій обласній універсальній науковій бібліотеці ім. К. Тимірязєва. У 1993 році обійняла посаду заступника директора наукової бібліотеки Вінницького медуніверситету, а у 2003-му - очолила її. На сьогодні Л.І.Шпукал є членом Науково-методичної бібліотечної комісії МОН України, членом Української бібліотечної асоціації, віце-президентом громадського об'єднання «Асоціація бібліотек Вінниччини», головою обласного методичного об'єднання бібліотек ВНЗ м. Вінниці. За вагомий особистий внесок у розвиток охорони здоров'я та високий професіоналізм двічі нагороджена Почесною грамотою Міністерства охорони здоров'я, Почесною грамотою ректорату Вінницького медуніверситету та удостоєна Подяки МОЗ за досягнення у професійній діяльності та багаторічну сумлінну працю.

**Книжні люди, друзя мої близькі,
Верніе слуги і маршалы книжніе,
Милые, тихолосые женщины,
В книгах - всеведущи, в жизни - застенчивы.
Душ человеческих добрые лекари,
Чувств и поступков библиотекари.
Кажеться вы мне красивыми самыми,
Залы читален мне видятся храмами.
Кто мы без Вас? Запутавшие в замети
Люди без завтра и люди без памяти.**

Ось як лірично і піднесено, ніби спи-суючи з Лесі Іванівни Шпукал портрет, писав свого часу російський поет Лев Ошанін.

Повертаючись спогадами у 1980-й, коли 10-класниця Леся Шпукал закінчу-вала школу, та аналізуючи її подальшу професійну долю, здається, вона ніколи не стояла перед дилемою вибору - ким бути. Впевнено довірилася поклику сер-ця – стати бібліотекарем, а здобувши у столичному вузі міцні й глибокі теоре-тичні знання, відразу зуміла втілити їх на практиці - у “тімірязєвці”, де розпо-чала свій трудовий шлях. Наполегливі пошуки цікавого та незвіданого тісно переплелися з креативними поглядами на організацію форм і методів роботи. Саме за це керівництво довірило їй очо-лити методичну службу бібліотеки. За півтора роки на цій посаді Леся Іванів-на отримала високу оцінку в колективі. «...Фахівець високого рівня, перспектив-на, має організаторські здібності, науко-вець за покликанням», – так згадують колеги про Л. І. Шпукал у монографії «Вінницька обласна універсальна науко-ва бібліотека в контексті історії та інно-ваційному поступі сьогодення».

Надалі професійний шлях Лесі Іва-нівни попрямував у наукову книго-збірню Вінницького медуніверситету. Набутий досвід вона активно впрова-джувала на посаді заступника директо-ра. Тісний тандем із директором Л. В. Маєвською протягом 1993–2003 рр. сприяв професійному росту. Жінка ор-ганізувала випуск інформаційного ви-дання «Бібліокур'єр», який і

сьогодні користується популярністю серед професорсько-викладацького складу вузу. Творчу індивідуальність проявила і в культурно-просвітницькій роботі, ініціювавши створення при бі-бліотеці двох любительських об'єднань студентської молоді. Члени об'єднань, які уже давно працюють на лікарській ниві, пам'ятають і при нагоді завжди відвідують свою наставницю в духовно-му зростанні.

Критерієм поваги колективу до Лесі Іванівни стало її призначення у 2003 р. на посаду директора бібліотеки. Вона активно продовжила час змін. Увагу акцентувала на роботі з акумуляції, об-робки, постійного поширення науко-вих інформаційних ресурсів, виконанні функції збору загальнодоступної елек-тронної інформації, її впорядкування та формування колекцій електронних документів, створенні власних елек-тронних бібліотечних ресурсів (бібліо-графічні та повнотекстові бази даних) медичної та фармацевтичної науки. Леся Іванівна піклується не лише про комфортні умови для відвідувачів бі-бліотеки, але й дбає про on-line корис-тувача, ставши розробником дизайну та наповнення Web-сторінки бібліотеки на сайті університету.

Спільно з Вінницькою обласною науковою медичною бібліотекою Л. І. Шпукал стала ініціатором створення Міжрегіональної корпоративної системи медичних бібліотек і зуміла об'єднати навколо цієї ідеї 6 бібліотек України. За її ініціативи протягом 5 років про-водилося дослідження стосовно вибо-

ру, розробки і послідовного здійснення інноваційної стратегії розвитку бібліо-теки, яка знайшла своє відображення у науково-дослідній роботі «Створення інформаційно-освітнього середовища університетської бібліотеки як складової системи безперервної додипломної та післядипломної медичної освіти».

Гідну позицію в університеті бібліо-тека займає завдяки вмільй координації своєї діяльності з науковими структура-ми вузу. Як член Вченої ради універси-тету Л. І. Шпукал виносить на її розгляд ключові проблеми та досягнення бібліо-теки і завжди отримує розуміння та під-тримку.

Діяльність бібліотеки Леся Іванівна широко представляє на Всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях, де ділиться своїми до-сягненнями та переймає досвід колег. Їй належить близько сотні виступів різно-манітного напрямку.

Втім, Леся Іванівна - не лише розпо-рядниця долі книг та перший стимуля-тор читацького інтересу. Вона - чарівна жінка і гарна господиня. Головне багат-ство Лесі Іванівни – її сім'я. Вона вихо-вала двох прекрасних доньок Марію та Юлію, які уже зуміли зайняти гідну нішу у житті.

Цими днями Леся Іванівна святкує ювілей. Тож побажаємо їй успіхів, на-тхнення, нових звершень та добробуту в особистому житті.

**Неліна КРАВЧУК,
заступник директора
наукової бібліотеки ВНМУ
ім. М. І. Пирогова**